

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 4/2023
14.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миклош Силађи, адвокат из ..., против тужене Општине Темерин, Темерин, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво Темерин, ради поништаја решења о разрешењу и именовану директора, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3631/16 од 29.03.2017. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизији тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3631/16 од 29.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П1 13/2015 од 21.09.2016. године, усвојен је тужбени захтев и поништено решење о разрешењу директора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“ Темерин, Скупштина Општине Темерин донето од стране Скупштине Општине Темерин посл. бр. 06-2-22-8/2015-01 од 27.02.2015. године, као и решење о именовану вршиоца дужности директора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“ Темерин, донето од стране Скупштине Општине Темерин посл. бр. 06-2-22-9/2015-1 од 27.02.2015. године. Обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3631/16 од 29.03.2017. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев за поништај решења о разрешењу директора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“ Темерин, донето од стране Скупштине Општине Темерин пословни број 06-2-22-8/2015-01 од 27.02.2015. године, као и захтев за поништај решења о именовану вршиоца дужности директора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“ Темерин, донето од стране Скупштине Општине Темерин пословни број 06-2-22-9/2015-01 од 27.02.2015. године и захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилња је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 2335/2017 од 04.10.2018. године, одбачена је као недозвољена ревизија тужилње изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3631/16 од 29.03.2017. године.

Одлуком Уставног суда Уж 1684/2019 од 04.01.2023. године, ставом првим изреке, усвојена је уставна жалба тужилње и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 2335/17 од 04.10.2018. године, подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије, док је у преосталом делу уставна жалба одбачена. Ставом другим изреке, поништено је решење Врховног касационог суда Рев2 2335/17 од 04.10.2018. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о ревизији подносиоца уставне жалбе (тужилње) изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3631/16 од 29.03.2017. године.

У поновном поступку по ревизији тужилње, Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија тужилње није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Наводи ревизије којима се указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП су без утицаја јер та повреда поступка не представља ревизијски разлог из члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем АПР од 11.01.2010. године, уписано је у регистар јавних гласила јавно гласило: „Радио Темерин“. Решењем Скупштине Општине Темерин од 22.12.2008. године, тужилња је именована за директора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“ Темерин. Тужилња је поново именована на дужност директора Културно-информативног центра на предлог комисије за кадровска, административна питања и радне односе решењем донетим на VII седници Скупштине Општине Темерин 18.12.2012. године на мандатни период од четири године почев од 22.12.2012. године. У дневни ред седнице Управног одбора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“ заказаној за 12.02.2015. године, под тачком 10. уврштен је предлог Одлуке о разрешењу директора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“, а под тачком 11. и предлог о именовању вршиоца дужности директора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“, која седница није одржана нити је Управни одбор изгласао предлог за разрешење тужилње са места директора. На 28-ој седници Скупштине Општине Темерин 27.02.2015. године, донето је решење применом члана 32. став 1 тачка 9. Закона о локалној самоуправи, члана 5. Одлуке о оснивању културно-информативног центра општине Темерин и члана 35. став 1. тачка 9. Статута општине Темерин, којим је тужилња разрешена са места директора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“ пре истека мандата и одлучено је да ће се ово решење објавити у

Службеном листу Општине Темерин. Решење садржи и поуку о правном леку. У образложењу решења је наведено да је разрешење предложено од стране комисије за кадровска и административна питања и радне односе Скупштине Општине Темерин на седници 26.02.2015. године из разлога који су ближе наведени у нижестепеним пресудама, између осталог што као одговорно лице није поднела иницијативу за покретање поступка приватизације КИЦ „Лукијан Мушицки“ и тиме установу довела у ситуацију да уколико не буде приватизована изгуби дозволу за емитовање радијског програма и буде брисана из регистра медија. На седници комисије за кадрове, административна питања и радне односе 26.02.2015. године, једногласно је усвојен предлог за разрешење тужиље. Према извештају о пословању у 2013. години укупни расходи су 24.792.511,00 динара, а дефицит износи 44.608,00 динара. Решењем Скупштине Општине Темерин о именовану вршиоца дужности од 27.02.2015. године ББ (професор југословенске књижевности и српско-хрватског језика) именован је за вршиоца дужности директора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“ Темерин, до именовања директора на основу спроведеног јавног конкурса, а најдуже 12 месеци.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев и поништио решење туженог о разрешењу тужиље као директора од 27.02.2015. године, са образложењем да је одлуку о разрешењу директора донео овлашћени орган Скупштине Општине, али на предлог дат од стране неовлашћеног предлагача (на предлог Комисије за кадровска, административна питања и радне односе, а не на предлог Управног одбора овог Културно-информативног центра) у смислу одредби Статута КИЦ „Лукијан Мушицки“ па је зато незаконито решење о разрешењу тужиље с места директора, као и решење о именовану ББ за вршиоца дужности директора Културно-информативног центра „Лукијан Мушицки“ до именовања директора на основу спроведеног јавног конкурса, донето истог дана.

Другостепени суд је одлучујући о жалби тужене, преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиље за поништај решења којим је тужиља разрешена са функције директора, налазећи да је оспорено решење законито јер је доносилац решења овлашћени орган који је у образложењу решења навео разлоге којима се при доношењу такве одлуке руководио и навео материјални пропис за доношење таквог решења, а будући да је решење донето на основу предлога Комисије као свог радног тела које према члану 36. Закона о локалној самоуправи дају мишљења на одлуке које доноси Скупштина општине. Имајући при том у виду да због пропуста тужиље установа није ушла у поступак приватизације и неће бити приватизована што после 44 године доводи у питање информисање грађана Темерина на српском и мађарском језику, да се програм Радио Темерина емитује у изузетно отежаним условима захваљујући људима који то раде по основу волонтерског рада или уз минималне хонораре и да ће Радио Темерин програм емитовати до нове расподеле фреквенција, да су запослени који су проглашени технолошким вишком добили вишеструко мање отпремнине од оних који су могли добити, а што је све последица чињенице да одговорно лице, тј. директорка КИЦ „Лукијан Мушицки“ није поступала у складу са законом и није у предвиђеном року поднела иницијативу за покретање поступка приватизације установе, то нема места поништају наведене Одлуке о разрешењу као незаконите.

Врховни суд сматра да се ревизијом тужиље неосновано указује да побијена пресуда донета уз погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 32. тачка 9. Закона о локалној самоуправи, Скупштина општине у складу са законом именује и разрешава управни и надзорни одбор, именује и разрешава директоре јавних предузећа, установа, организација и служби, чији је оснивач и даје сагласност на њихове статуте, у складу са законом. Према тачки 8. истог члана, скупштина оснива службе, јавна предузећа, установе и организације, утврђене статутом општине и врши надзор над њиховим радом.

Чланом 36. Закона о локалној самоуправи, прописано је да Скупштина општине оснива стална или повремена радна тела за разматрање питања из њене надлежности. Радна тела дају мишљење на предлоге прописа и одлука које доноси скупштина општине и обављају друге послове утврђене статутом општине.

Чланом 39. Закона о култури („Сл. гласник Републике Србије“ број 72/09) предвиђено је да оснивач разрешава директора пре истека мандата ако обавља дужност супротно одредбама закона или ако нестручним, неправилним и несавесним радом проузрокује већу штету установи или тако занемарује или несавесно извршава своје обавезе да су настале или могу настати веће сметње у раду установе.

Код оваквог чињеничног стања и имајући у виду цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да није основан захтев тужиље за поништај као незаконитог решења туженог од 27.02.2015. године, којом је тужиља разрешена са места директора и решења туженог од 27.02.2015. године о именовању вршиоца дужности директора, с обзиром на то да Скупштина општине може на предлог Комисије за кадровска, административна питања и радне односе, као свог радног тела, у вршењу својих овлашћења донети одлуку о именовању и разрешењу директора установе чији је оснивач.

Предлог за разрешење тужиље са места директора свакако је могао поднети Управни одбор Културно-информативног центра, али је тај поступак супротно наводима ревизије могла покренути и наведена Комисија, имајући у виду да према одредби члана 36. Закона о локалној самоуправи, радна тела дају мишљења на одлуке које доноси Скупштина општине, како је то правилно закључио другостепени суд. Наиме, разрешење је предложено од стране овлашћеног предлагача јер је тужиља као директор несавесним и неправилним радом проузроковала већу штету установи, занемаривала и несавесно извршавала своје обавезе па су настале веће сметње у раду установе, па је оспорено решење донето од стране надлежног органа у законом предвиђеној процедури и нема услова за поништај овог решења као незаконитог. С тим у вези Скупштина општине је сходно цитираним законском одредбама овлашћена, да именује вршиоца дужности директора (до именовања директора на основу спроведеног јавног конкурса, а најдуже до 12 месеци).

Супротно наводима ревизије, имајући у виду све релевантне околности конкретног случаја, наведена одлука о разрешењу је донета у законом спроведеној процедури и битно у складу са правним актима тужене који регулишу поступак именовања, односно разрешења директора и ВД директора.

Наводе у ревизији којима се оспорава утврђено чињенично стање Врховни суд није ценио, јер се ревизија из тих разлога не може изјавити (члан 407. став 2. ЗПП).

На основу одредбе члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић